

Naar Forholdet er dette, hvilket de københavnske Dampskibsredere vil attestere, forekommer det mig, at der ikke er nogen Grund til at gaa over Aaen efter Vand, men hellere fortsætte ad de Baner, der har været godt brugelige i en Menneskealder, tilmed naar denne Vej er betydelig billigere for Staten, end det er at anskaffe et stort Skoleskib, der ikke en Gang er i Stand til at opdrage saa mange unge Mennesker, som der kan opdrages paa 16 Skonnerter.

Det er givet, at hvis man klumper 5 Gange saa mange Søfolk sammen om Bord i eet Skib, som er nødvendig til Skibets normale Bemanding, vil den enkelte unge Sømmand aldrig opnaa at faa det ud af Uddannelsen, som han vil faa i et mindre Sejlskib, hvor der kun er nogle faa Mand mere om Bord end absolut nødvendigt for Skibets Manøvrering.

Jeg kunde ogsaa tænke mig, at en stor Del af de unge Mennesker, der tilbringer et Par Aar af deres Tid i et stort Skoleskib og derfra kommer om Bord i en Skonnert eller en Damper, opdager, at Sømandslivet er noget andet, end de havde tænkt sig, og derpaa forlader Søen og saaledes har mistet 2 Aar af deres Tid, som kunde have været bedre anvendt i den Livsstilling, de gaar ind til efter at have sagt Søen Farvel, medens Forholdet er dette, at kom de unge Mænd straks om Bord i en Skonnert, bliver de i Løbet af en Rejse eller to klar over, om Søen staar dem an eller ikke, og synes de ikke om Sømandslivet, vil de hurtig gaa i Land og gaa ind i en anden Livsopgave og sparer derved de 2 Aar, som de maaske vilde have anvendt paa et stort Skoleskib.

Største Parten af de Skonnerter, der laster mellem 200 og 600 Tons d. w., der er tilbage af den danske Sejlskibsflaade, er gode, stærke og velbyggede Skibe, som har en forholdsvis lang Levetid for sig.

En Del af disse Skibe kan købes til Priser, der gaar fra ca. 20 000 til ca. 40 000 Kr. pr. Stykke, og sætter vi Gennemsnitsindkøbet pr. Skib til ca. 30 000 Kr., faar man det rigtige Tal; disse Skibe kan dog ikke med Fordel drives som rene Sejlskibe, men faar de installeret Hjælpemotor, vil de kunne klare sig.

I disse Skibe skal man installere en Hjælpemotor paa max. 120 HK., hvorved man opnaar, at Sejlskibets normale Besætning selv kan betjene denne Motor, hvorved man sparer aarlig 6 000—7 000 Kr. paa hvert Skibs Driftsbudget, ved at man undgaar Motorpasser og Smører.

Jeg har for nylig gjort Forsøget med et af vore allerstørste Sejlskibe, nemlig 4m. Skon. „Ruth“, der laster ca. 500 Tons d. w., i hvilket Skib jeg har installeret en 120 HK. Vølund Motor, der giver Skibet en Fart af $6\frac{1}{2}$ Mil tom og godt 5 Mil lastet i ordentligt Vejr, og denne Motor har saaledes løst Opgaven udmærket og vil sikkert være i Stand til at forrente den i Skibet anbragte Kapital.

En saadan Motor med Tilbehør koster ca. 20 000 Kr., og Træskibsarbejdet ved Installationen andrager højst 10 000 Kr., saaledes at hele Motorinstallationen ikke vil overstige 30 000 Kr. pr. Skib, hvilket igen vil sige, at hvert Skib, Staten indkøber og forsyner med Motor, fuldt færdigt vil staa i en Pris af ca. 60 000 Kr., saaledes at man for 1 Mill. Kr. vil kunne anskaffe 16 Skonnerter.

Der er meget, der taler for, at Staten bør gaa denne Vej, idet man nu kan købe Skibene til en saa billig Pris, som man ikke før har set, og det Materiale, Staten paa denne Maade vil faa, vil blive det bedste i sin Slags, der har været fremme.

Min Plan er den, at hvis man regner med, at disse Skonnerter normalt har 7 Mands Besætning, og man herfra regner Skibsføreren, Styrmanden og Kokken, bliver der 4 Mand tilbage, der opnaar Sejlskibsuddannelse; dette Antal fordobler man, saaledes at der om Bord i hvert Skib foruden Føreren, Styrmanden og Kokken bliver Plads til 8 unge Mænd, der vil faa en absolut bedre Uddannelse, end de vilde kunne faa i et stort Skoleskib, hvor der er klumpet ca. 100 unge Mænd sammen.

Anskaffes der 16 Skonnerter, vil der altsaa blive Plads til 128 unge Sømænd, hvilket er mere, end der kan gives Plads til i eet stort Skoleskib.

I Skoleskibe har det saa vidt mig bekendt været Sædvane, at de unge Mennesker skulde betale for at komme med ud at sejle, hvilket er uheldigt af Hensyn til, at Smaaakaarsfolk derved ikke har været i Stand til at skaffe deres unge Sønner til Søs, medens min Plan er den, at alle de unge Mennesker i Skonnerterne skal have en maanedlig Hyre, foruden frit Ophold om Bord, men selvfølgelig kan den maanedlige Hyre det første og andet Aar kun blive minimal, hvilket ogsaa maa være tilstrækkeligt, idet Forholdet til Lands jo er dette, at en Lærling højst opnaar at faa Kost og Logi.

Et stort Skoleskib alene vil absolut ikke kunne løse Opgaven, og saafremt Staten virkelig vil gøre noget effektivt for at hjælpe de unge Mænd, der vil gaa Søvejen, maa